

לهم עוגי פרט להלוט ואשישת, והוא מילוי בלילה הראשון דרשוון מר' ר' בר' ייב' ר' בון והנתן חלהות דרכו נקי ר' אמר עשאן למכוון בשוק ויזאנ' ר' אמר אפנין ביה עבבה וביה מתרין.

א. אוצ'ריה החטן ושות'רין שיש במנין ביבורים. (6) ס' ג' ל' ג' ס' ק' נ' ו' ח' כל מתקם ממעין צ'ב' בקון צ'ילוס ד'לנו למ' צען דממענין נעל' למ' וווען:
ב. מאות מאות ר' רב' הא' בביבורים נמי. פ' מ' נ' ל' ד' ז' נ' ו'

אוציא חיטין וועורין שיש במיןון ביכורים ת"ה
מצות מזות ריבקה א' מצות מצות ריבקה א' פילו
בכורים נמי הדר בה רע"ק דתניא בול'יא
אדם די' חובתו בכורים ת"ל' בכל
מושבותיכם האכלו מצות מצה הנאלת בכל
מושבות יראו בכורים שאין נאלין בכל
מושבות אלא בירושלים יכול שאני מוציא
אף מעשר שני תלמוד לומר מצות מצות
ריבקה ומה ראית לרבות מעשר שני ולהוציא
בכורים מרבה איז' מעשר שני שיש לו
היתר בכל מושבות בר' (אליעזר) ומוציא
אני בכורים שאין להן היתר בכל מושבות
(ד"א ר' (אליעזר) ממן למעשר שני שנמא
שפודין אותו אפי' בירושלים ה' ל' כי לא תול
שארוין ואין שאה אלא אכילה שנאמר יויש
משאת מאה פנוי מן שמעת לה' אמר
במעשר שני נפק ביה וב' עקיבא וקמумיט
להו ביכורים מכל מושבותיכם שמע מינו
הדר ביה ור' יוסי הגליל' הופק ל' מלחים עוני
מי שנאלבל באוי ציא זה שאין נאל אלא
בשמחה סבר לה' ברבי שעמנון דתניא
יבקרים אסוריון לאונן ור' שעמנון מהיר מאין
טעמא דרבנן דרבנן דרבנן לא' תול לא' אל כל
בשערך ואמר מר' תורה ייך אל' ביכורים
דאתייש בכורים למעשר מה' מעשר אסור
לאונן אף בכורים אסור לאונן ורבי שעמנון
הרומה קריינהו רחמנא כתורמה מה תרומה
מותרת לאונן אף בכורים מותר לאונן ורבי
שמעון נהדי דהיקש לית לה' שהמה מיהא
מיתיב כתיבא בה רכח' יושמה בכל הטע
ההוא ולמן שמה הוא דראתא (דרתנן) ימעזרה
ועוד החג מביא וקורא מהונג ועד חנוכה מביא
ואנו קרא לנו רבנן לחם עוני פרט לחלום

בפתח הדראה ת"ל מוצאות של שלמה א"כ מה ת"ל לחם עוני פרום רהאי אישיה לישנא החשובותא דרכתי וויחי למאיש ועד איש לאיש חלה לחם אחת ואשפער רב חנן בר אבא אשפער אחד מושחה בפרק אשין דשומואל ואמר שמוואל אישיה גראבא דר' עננים ת"ר אין אופין פת עבה (באים ס

קלדר א מוי פג' מאל
מעשר שט חל' ג':
קללה ב מוי פג' מאל
כטילוס לול' ג':
קללו ג מוי פג' מאל
מעשר דינ' ס':
קללו ד מוי פג' מאל
כטילוס לול' ס':
קללה ה מוי פג' מאל
מאנ' ס' ב גוועש' ג':
הוועש' ט' מונ' קשע' ג':
קלט ו מוי פג' מאל
מאנ' ל' כ טומען' ג':
קלט ז מוי מונ' קשע' ג':

**סח אמר לו מפי שהאהה
בגדפים ויקבענה כוון אמרו
בריריא"א (כרי"ד). (לחם)
מוותרין אמר רבי אלעזר בר
חנוך, כלל השיטם.**

מוכף תוספות
א. סכני השפט היה בוכן
שהנמר מל. ודו-אונן לא
הנמר עיר
לונגרוב
ע. פטוריום מן הלה מא
דרוינר בבל שבר. וו.
ג. נקם:

ל שבסופה אין יותר משכנן דמגנן, אבל נגיד מיהה חוו, בזק הוא עיינן
שנין ואסוקתין והלה המשיטה והדומע טהורין, מא הלה המשיטה
ויאתורה לוויה המשיטה, כלומר לויה האמור בדורין, שיא כמ' אונן, ואפין
יאתורה מא נמא לא ללו טרורין גם הלה, שוי לישק אדר גורן מענד עלהא, לאפין,
הלה אדר גורן מענד עלהא, לא עשאן באבלט לעל פון
ר' גראט זיין, ר' יוסי עוזשן סריין נמיין ר' ליקין כנין
עמינוחות עם: כי סיל גווען צעין:

ובבויות הללו מחרין וכמה פת עבה א"ר הונא
טפחה שכן מצינו בלחם הפנים מפה מחקיף
לה רב יוסף⁶ אמר בדורין אמרו בשאיין
דורין אמר בפת עמיה לאמרו בפת
שאיתנו עמיה לאמרו בעזים יבשין יאמרו
בעזים לחים לאמרו בתנור חמ יאמרו
בתנור צנון לאמרו בתנור של מתכת
יאמרו בתנור של חרס אמר ר' ירמיה בר
אבא שאלית את רבבי ביהוד ומנו רב איכא
דראומו⁷ רב ירמיה בר אבא אמר רב שאילת
את רבבי ביהוד ומנו רבינו הקדוש מא"י פת
עבה⁸ פת מרוכבה ואמאי קרו ליה פת עבה
הו ירמיה בר שאילת וו' גוזן ואינו

ולמה פט עכש נפה. ואפי' כי סרו
 (ג) כל המנמה הדר מקליינו וגוי ויקרא
 דבשו יי' פnis ווין פומתון מט' ג' צבוי
 לדס חלון ולויין: נפה עכש. סרוי
 מעונין צל מגה ריש' ווינס ומום
 בעיטה: ביגו ט. בכ' וו' ממד
 שי מוקין מנו' צל מקדך לאפיה
 מנומות ווינס ומוי מוד' צל מגם דיא
 דלמלה בזומתס בכ' ס' טענו'ן (ד)
 (ה) נועס נצ'ים. סרו' נויניז
 הווון מויום סטמו'ן דדרמיין
 במענטן (ה) ג' מומתס עשר צמ' צבוי

בל שעה פרק שני פסחים

לכון זווילק וגוי, מלכונת מיין קי
מיין ומין מון מלכון זאטל
לו פוקס: מאנטה, קלטטען:
וועגן קמו קו. זריכן
קונטראט דאס גאנדרן, זונדערן דלען
טונן.

הסמכות ונל חובלטקי' נלהך צהן מכך דלאן עלייך מוריין דנאמל מעס קשיי
מפליטין ומינו הלה אפיי' טס לרדא פאל' מל' חד כטוער הלה ע"ש אפסן מילטן למלה ווא"ג דערלטינט מהליין צביה' מילטן (א) דקחין
צחה' ומילטן עליו צורה מיעי מונוט' האיה דמלפתקה חטא דוגאנט צענמלה און וויאו סוד סל' וויאו מס יש' הווער דף' ען גראינול'ז'
לאן מכם קמנוי דלטם דאס מווילטן דנטמאן קה' ען ג' דלקטט מיעי דטמאן: **לחט' שאין אפיי** בתנור אחד. וס' מילמר מנין אלטן
בז' צלה' דרכ' בז' צלה' קאָס וויל' יונ' מולא' נ' יונ' דוד' אל' גאנט' מילטן קה' פירוט' יונ' מס דליך' יונ' דוד' נס' קה' הפל'י
צמונד' ווי' נס' דרגיניג' נלה' פטמת מונול' סי' גאנט' צה' קאָס: **בדה' ביך'** מבנים והרטה' מובה' מה'ה. לפ' דלאטס דמיין צה' נילעטפ'ק
תימא' קס' קמ' סדר' כה' פטיג' זכי' יוקה' ריש' נק' ע"ג צאנט' מפצעים ולסתינה' מצעני' קס' כן' מה' מייעט'ו לא' לא' זכי' יוק' צמ' זט'
ס' אַדְּקִין' מפצעים וטוקה' כנדנו מוש' נו' נו' נו' דרכ' צאנט' מונרו' עי' ווועגע'ל' לא' קו' דטנו' סו' קע' קע' מעשה'
ה'לעפ' נו' לילמג' ג' צג' ואַלְּכ' יוק' מיעט' צאנט' גאנדו' וו' פיט' דכ' טמאן:
תמיין

לוי" מיל' קבש מיין נימן
המלה נגר'a ומיל' יי' חלה מומולס ולכין קבש
נעלטס וכמי' חלה צלן פוטוין. מן סחלה: מוגבל
ל' שי היפר כל' מוגבל
אחד מכל קרבן "אחד" שלא טול פרום
והחכה במאן דפריסרא דמייא קמ'ל מיתיבי
ההמעסה בות שמא' פטרון וב'ה מהיבין
החולמת בית שמא' מהיבין ובית היל
הופוטרין איזהו המיעסה ואיזהו החלטה
ההמעסה קמה שעל גבי מוגלשין החלטה
מוגלשין שעל גבי קמה ר' ישמעאל ב'ר
וושם אמר משום אבוי וזה וזה לפטור
ויאמר לי זה וזה לחוב וחכמים אמרים
אחד וזה ואחד וזה עשאן באילפס פטור
בתנור חייב ותנא קמא Mai שנא המיעסה
שנא חילטה אמר רב יודה אמר
שמאול ובן א'ר יודה' ואחריהם ר' ירושע
בן לו במלוקת בו בר מלוקת בו ותברא
מי' שנה ולא שנא חילטה אמר רב יודה אמר
אומריך אחד וזה ואחד וזה עשאן באילפס
פטור בתנור חייב תיובתא דר' ירושע
אלך ר' יונתן תנאי והוא דתנא יכול יהא
מעיסה וחלופה הייבין בהלה תל' ילחם ר'
יהודה אמר אין להם אלא האפי בתנור
ההיעסה איכא בינייהו הנא קמא סבר מעשה
אלילפס הייבין ר' יהודה סבר מעשה אלילפס
פטורין לא דכווי עלמא מעשה אלילפס
פטורין והכא בגין שהור ואפאו בתנור קא
מייפולני דתנא קמא סבר כיוון שהור ואפאו
בתנור לחם קרין ביה ור' יהודה סבר
אין להם אלא האפי בתנור מעיקרא וכיוון
דרמייקרא לאו בתנור אפייה לאו לחם הוּא
אמר בבא Mai טעמא דר' יהודה דכתיב
ויאפו עשר נשים לחמכם בתנור אחד לחם
ההעפי בתנור אחד קרו' לחם ושאין אפי
בתנור אחד אין קרו' לחם תיב' ר' רבנן
וועוף אחוורה דרבינו ז'וא ותיב' י' זורא קמיה
דעלולא אמר ליה לך ול' זורא בעי מיניה
מעולא הדיבק מבנים והרוחה מודו
אמבר לה מא' אימוא ליה דאי אימיא לא אמר
לי' יורי מושעה מועלא הדיבק מבנים ואבוקה
בגנדו מה אמר ליה מא' אימא ליה דאי
אמニア ליה אמר ל' רב עניים עושין בן אמר
רב אס' עס'ה של מעשר שני לרביב' ר' מאיר
פטורה מן הילטה לדרכי חכמים יחיבת בילה
מצות

וְתַנָּא קמָא מֵא שְׁנָא הַחֲלִיטה. מִימָר
דָמֶר סְכָל עַילְלָה גַּדֵּר וּמְרָסֶה
לְקַפְּסִיק וּמַי הַעֲגָן דְלִיטָם זִיס הַלְּגָן שִׁיעָר
מִי"מְ"צָ דְצִין עַילְלָה גַּדֵּר וּזְנִין מְמָלָה
מְעַט מְמָנוֹ וּסְפָל לִיה מְשִׁיעָרִים בָּבָן:

**קמ"ה א מ"י פ"ט מס' 5
מעשה קלבנעם
סלה ככ:**

רביינו חננאל

כל שעה פרק שני פמחים

לה. עין משפט נר מצוה

אתה יא ללחם לך. רק אתה
לכענן מלה סלכט
יה פטצען מי סליקולו מסוכן
עליכם וטצען היינו עליכם לכאורה

יש לדבריו ר' מair אין בפסח לדבריו חכמי' לפסח אהרון של מעשר אין יוציא בו ידי חובתו מים זadm יוציא בו ידי שלם ר' לה רב פפא בשלמא התרים משלכם אהרון לכם ^ו לכם משלכם יהא ב מזבחכם אמר רבא שלם אהי' לחם חם עני ותיב החם ממא מפייע לך שני פטורה מן החלחלה חירם חיבת למא מפייע ^ו ליה למא מדבליין יאו רלמא שאנו הרם יוסתוכם תרי זיימן בעי' ושציא אדם ידי חובתו ברושלים אל'בא דר' לך השטה בחולין לא יותר עלי'ך אל'יאן דר' פפיק די' מיטמו יש להן חלה או' מטמיא ליה לשעריה אולא לא נפק שיל ואילו לא קרא עליה הירר במישבות ונפק איכא דאמר' הא ודראי אמר'ין הויל כי תבעי' קה' מעשר שני ואילבא כיבין דאמר' פודה היינו לבא דר' יהודה דאמר' ח' בככ' מעשר שני ד אמר' יקר' מאי אמר'ין יוי והויל ולא קרא על' חד הירר במישבות ונפק ב' או דילמא חד הויל לא אמר'ין אמר' רבא חד הירא: ח' לתורה מ' אמר' רבה דאמר' קרא ושמרות

הדרס יוזא צה. ומחילו נם לריש
כל גבורה ולכמן פליק מי מיטין
הה כל מילמיה ליב טמַן
פרי זימני. הצע סמס נכס

מצות של מעשר עד אדם יוצא בה ידי חובתו יוציא בה ידי חובתו שני לדרבי ר' מאייר ביום טוב לדרכי חק חובתו ביום טוב מה עיטה דכתיב עיר עיר נמי דכתיב ולקחתם אלא מצה מי כת ואיתמייא רב יימר ולחם בתיב הכא ויהיה באכלכם מושלכים אף כאן מאי עיטה של מעשר דברי ר' מ' והזמנים הינו הך הכى קאמ בעסה בהנץ נמי פל דכתיב ערשותכם ר' שמעון בן לקיש בחלה של מעשר שנוי יוסי הגליל לא תיב נפיק בהחולתו מיבעה עקיבא בחולין הווד התר במושבות אביה לה התר במושבות או דלמא אמרין הר שם ואיטמי אית לדרבן בה השטא נמי נפק לא היבש לך רודאי לך הילך הילוקה בכבר מעשר כי היבע לך יבר ר' רותן הילך שנפמא יerde ר' הווא הואיל ואיטמי יש לו שם ואיטמי יש לו השטא נמי נפק בי אמרין תרי הוואיל מסתבהרא שם מועשוו רוקק ניזר וכו': מנה

ומזה אן מעאר כו' נדררי ר' מ' חי' עווי לeson הניגות צעינן מזה צלו ולו מלחכים: כי קהמר לימה. מס' פל' לדמדתך פליגי בחתורוג נמי פלי' לאמעוני סחול וגוזל חבל קמקוכו:

מעשך שני כי ה' יט לדמייך ית' לא נמייכך
נסיק זיה ומחילו נל"מ: לדבי יוו
אגנולי. לדהמר גענלו יונח זה שמאנו נמייכך
בחלונות: בחולין. נמייך סנטטן

גליון הש'

תומ' ד"ה ר' א"ב כי
לקוחה לרבען נ"ג
נפדרת. מנוס יי לדלמּוּ
נָסְכַמָּה. ס"ה מס' 1
בצק ממי עטמּה
בצפּלְה ל"ג ה' ח' ס' 1
במנעדר בז' עטמּה
ונפְסָדְ צליחון מוקטן
בקוח צחקו נפְסָדְ
בלימוק מוקטן ומדי^ר
לרבנן מוכחה ולכט

הגחות מהו
רנשברג

א בתום ד"ס ח' וכ' ורכב' ה' דמיינך לעל קלח
שם סיפיס כי' נ"ב עין צ"ה' טה' דף פ"ח מד' דלו'
ננד צ"ס חמוץ דע' מ"ה טהפיו
טהייטלה מויילין סמאנר עני ו'

מוסף רשות

ר' יהודה אמר
דקו סכל גם חליט
פליזנו (ב' נג)

רביון חנוך

וכן מזכה של מעש
וכן אחרוג של
שני אין יוציאן ב-
חוּבָה. ודיק מה-
של מעש שני
מן הchallenge דובי
נימא מדברה פליינ-
גי פליינ-דו-דוחן
לעולם לא פלייג,
הכא דכתיב עירוסין
שנין, דהא מעשר ש-
למונוטני שאול וגוז-
בי ריש לקיש מה-
בוישללי, מי אמר